

ubijanje zebre ni prav v nikakršni povezavi z načinom delovanja kake nacionalne ekonomije. In če argument ni relevanten, potem se je povsem brezpredmetno spraševati o njegovi zadostnosti: če že relevanten ni, kako naj sploh ocenjujemo njegovo zadostnost? In čemu?

Seveda pa je problem gornjega primera v tem, da zveni prepričljivo, da utegne prav s svojo alegoričnostjo koga prepričati. In to je verjetno tudi namen takšnih (in podobnih) govorov (oz. besedil): ker se zavedajo, da (prava, korektno strukturirana) *argumentacija* ni mogoča, se (namerno, zavestno) zatekajo k *prepričevanju*. Kar seveda ni nič slabega, dokler le znamo ločiti, kaj je argumentacija in kaj le prepričevanje.